

El sector de la Concòrdia és el més gran de Sabadell, amb un índex d'envelliment de 213% / LLUÍS FRANCO

L'edat no perdona

Marta Ordóñez / Aleix Pujadas · @diaridesabadell

Dos de cada deu sabadellencs ja tenen més de 65 anys. Els experts apunten que cal enfortir els serveis d'atenció a la dependència davant l'envelliment

Sabadell es fa gran. L'edat mitjana a la ciutat és de 42,4 anys, lleugerament inferior a la del conjunt de Catalunya (42,8), segons l'últim informe estadístic de Població de l'Ajuntament de Sabadell. El 2021, el 19% de sabadellencs ja tenen més de 65 anys. L'any 2000, aquest grup representava només el 16,45% de la societat, 2,5 punts percentuals per sota de l'edat actual. "Hi ha una tendència clara a l'envelliment de la població. Això es deu a una menor mortalitat, que coincideix també amb un descens de la natalitat", expressa Joan Garcia, investigador del Centre d'Estudis Demogràfics (CED) de la UAB. L'expert sosté que l'envelliment no és negatiu –tampoc no posa en risc el sistema de pensions–, però que és necessari dotar les ciutats d'una assistència social, mèdica i lúdica potent. "No només interessa viure més anys, sinó que la qualitat de vida sigui òptima", destaca Garcia. No obstant això, l'arribada de

ciudadans estrangers ha contribuït a contenir l'envelliment de la ciutat: l'edat mitjana d'aquestes persones és de 32,3 anys, 10 anys inferior a la mitjana sabadellenca.

El metge coordinador de la secció de geriatria de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques del Vallès, Jordi Esquirol, apunta que "tenim un envelliment de la població superior" que va molt lligat a un augment de la dependència, per la qual cosa cal acostar l'atenció sanitària a aquest col·lectiu.

Nostra Llar, el barri més envellit

La concentració de persones en edat de jubilació més elevada es troba al barri de Nostra Llar –representa el 27,8% dels veïns–, seguit del Torrent del Capellà (25%) i la Concòrdia (24,3%). Els barris on viu un menor nombre de persones de més de 65 anys són Can Llong (7,5%), Castellarnau (11,5%), Can Gambús (12,6%) i Torre-romeu (13,7%). Nostra Llar també concentra el sobre-

velliment de la ciutat –persones de més de 85 anys–, que representa un 9% del total, seguit del Centre (4,2%) i la Creu Alta (4,1%).

L'índex d'envelliment a Sabadell és de 124%: per cada cent nens i adolescents, hi ha 124 sabadellencs en edat de jubilació. Tot i això, es denoten diferències d'edat entre els diversos barris de la ciutat. El sector de Berardo (Castellarnau i Can Llong), la zona nova de Sabadell, és el més jove, amb una edat mitjana de 35,56 anys. El segueixen els barris de Can Puiggener (37 anys) i Torre-romeu i Poblenou (39 anys). A l'altre extrem, els barris amb l'edat mitjana més alta són la Concòrdia (45,88 anys), la Creu Alta (45 anys) i Sant Oleguer (44,59 anys). En el cas de la Concòrdia, la piràmide està pràcticament invertida: el nombre de persones que superen els 65 anys són més del doble de les persones menors de 15 anys. Per cada cent nens i adolescents que viuen al barri, hi ha 213 persones grans. De fet, només hi ha vuit barris a la ciutat on viuen més menors d'edat que persones en edat de jubilació: Can Llong (amb un índex d'envelliment del 30,5%), Castellarnau (57,8%), Can Puiggener (60,1%), Can Gambús (66%), Torre-romeu (71,5%), Les Termes (89,8%), Gràcia (93,9%), i el Poblenou (99,2%).

En aquest sentit, l'investigador del CED alerta que és important ubicar els serveis i equipaments als barris més envellits: "Les ciutats han de proveir serveis de proximitat especialment a la població més gran, que és qui presenta principalment les dificultats de mobilitat", exposa Joan Garcia.

Atenció integral

Un dels principals reptes que també afronta el sistema de salut pública, tal com apunta el director de la Fundació Salut i Envelliment de la UAB, Antoni Salvà, és el maneig de persones grans que tenen moltes malalties, que són dependents i que el tipus d'atenció que necessiten requereix atendre molts problemes alhora que estan enllaçats entre ells. Seria el cas d'una persona de 85 anys amb Alzheimer, que té una malaltia cardíaca o respiratòria crònica que de tant en tant es descompensa. En casos així, segons Salvà, el que és més important és que hi hagi "equips experts i integrats, que el responsable d'aquella persona sàpiga mobilitzar recursos de salut i socials", perquè la cobertura de la persona sigui total, des d'assegurar que segueix el tractament mèdic a coses com la seva alimentació o higiene.

Fonts de l'Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA) reclamen més finançament de les administracions per potenciar aspectes com l'atenció domiciliària, els centres de dia o la teleassistència, per exemple. Des d'ACRA aposten pel model basat en l'Atenció Centrada en la Persona (ACP) perquè "es tracta de poder envellir de la mateixa manera que s'ha viscut".